

द्विणिदिभि गृणन्ति कार्वा वयो वदेत् स्तुत्या शक्तयः 2, 43, 1. 3, 33, 8. fgg. 7, 2, 7. 8, 3, 18. 10, 110, 7. कार्वादे ततो भिषक् 9, 112, 3. AV. 7, 73, 1.

कार्वा (von 1. कार् oder von 1. कार्) m. f. आ Handarbeiter, Handwerker M. 4, 219. 7. 138. 8, 65. 360. 9, 265. 10, 99. 100. MBh. 13, 6212. — Vgl. अन्यकार्वा.

कार्वा m. 1) das Product eines Handwerkers, Künstlers. — 2) Ameisenhaufen. — 3) ein junger Elephant H. an. 3, 144. Med. g. 21. — 4) Schaum. — 5) wildwachsender Sesam. — 6) N. eines Baumes, Mesua ferrea. — 7) rothes Rauschgelb H. an. — In den zwei ersten Bedd. zusammenges. aus 1. कार् + वा.

कार्वाणिक (von कार्वाण) adj. mitteidig AK. 3, 1, 15. MBh. 4, 1500. Ragh. 13, 71. Buāg. P. 2, 3, 9. 3, 23, 21. 4, 3, 14. Sch. zu Çāk. 41. Davon कार्वाणिकता f. Mitleid Buāg. P. 5, 13, 24.

कार्वाण्टी f. Blutegele Çabḍak. im ÇKDr. Auch कार्वाण्टिका ebend.

कार्वाण्य (von कार्वाण) n. Mitleid AK. 1, 1, 18. H. 369. MBh. 13, 6284. Hip. 1, 23. Brāhmaṇ. 1, 4. R. 1, 2, 16. 3, 30, 22. 73, 40. 6, 93, 32. कार्वाण्यवेदिन् (vgl. कार्वाणवेदिन्) 4, 16, 12. Viçv. 8, 13. 14. Pañkāt. II, 23. Hit. 27, 6. Kathās. 10, 37.

कार्वाण्यम् (2. कार्वा + धा०, adj. den Sänger hegend, — pflegend: यद्वावापृथिवी आविवेशीरवाभवः पूर्व्यः कार्वाण्याः RV. 3, 32, 10. 6, 44, 12. 13. वसुः शंते नरो कार्वाण्याः 24, 2. 21, 8.

कार्वाण्य m. f. ई ein Fürst der Karūsha gaṇa भर्गादि (कावृश) zu P. 4, 1, 178. कावृपो दत्तवक्रश्च HA. IV. 4964. Dantavakra ein Sohn des Karūsha Vṛddhaçarman Buāg. P. 9, 24, 36. — N. pr. des Landes: कावृपे च समुद्रात्ते MBh. 2, 1864. im pl. N. des Volkes Trik. 2, 1, 10. H. 939. कावृपास्मानवादास्कावृपा नृत्तजातयः Buāg. P. 9, 2, 16. VP. 177. 186. कावृपाधिपति MBh. 1, 6996. — कावृप = कावृप N. pr. eines Sohnes von Manu 3141. Bez. einer Mischlingskaste, der Sohn eines ausgestossenen Vaiçja M. 10, 23 (कार्वाण). Vgl. LIA. I, 534, N. 1. 821.

कार्वाण्यक adj. über die Karūsha herrschend: कार्वाण्यकाश्च (sic) राजानः MBh. 1, 2700.

कार्वाण्य (von कार्वाण) 1) adj. vom Elephantenweibchen kommend: सर्पिः Suçr. 1, 181, 8. — 2) patron. Bein. des Pālākāpja H. 853, Sch. Vgl. कार्वाण्य.

कार्वाण्यपालि patron. von कार्वाण्यपाल gaṇa तैत्त्वत्यादि zu P. 2, 4, 61.

कार्वाण्य m. Seihe, Tuch zum Läufern der सुरा Naigh. 3, 23 (wo aber कार्वा). RV. 1, 116, 7. VS. 19, 16, 82. Çat. Br. 12, 9, 2. n. Kāv. Ça. 19, 2, 16. — Vgl. कार्वाण्य und कार्वाण्य.

कार्वाण्यम m. der Schaum auf der सुरा H. 903. Svāmin zu AK. ÇKDr. — Vgl. कार्वाण्य, कार्वाण्य.

कार्वाण्य m. 1) dass. AK. 2, 10, 43. — 2) Brunnen Hā. 41.

कार्वाण्यत्व von कार्वाण्य (?) P. 4, 2, 71, Sch.

कार्वाण्य adj. (f. ई) von कार्वाण eine Hühnerart P. 4, 2, 145, Sch.

कार्वाण्यध्वं adj. (f. ई) von कार्वाण्य Judendorn gaṇa वित्वादि zu P. 4, 3, 136.

कार्वाण्यस्यै patron. von कार्वाण्य gaṇa शुभादि zu P. 4, 1, 123.

कार्वाण्यकव adj. (f. ई) von कार्वाण्य Wils.

कार्वाण्य (von कार्वाण) n. Rauheit, Härte (auch in übertr. Bed.) Suçr.

1, 270, 12. स्तनयोः Pañkāt. I, 205. कार्वाण्यं गमिते ऽपि चेतसि Amar. 24. भयकार्वाण्यकोपानां गृहं हि च्छान्दसा द्विजाः Kathās. 18, 108. rauhe Arbeit: कार्वाण्येन समाजितम् (समाजितम्?) । अत्रं दत्त्वा द्विजातिभ्यः प्रदः पापात्प्रमुच्यते ॥ MBh. 13, 5531.

कार्वाण्य N. pr. gaṇa वाकिनादि zu P. 4, 1, 158; davon patron. कार्वाण्यकायणि ebend.

कार्वाण्य Pār. Gṛh. 3, 15: यमद्वत नमस्ते ऽस्तु किं वा कार्वाण्यो ऽब्रवीत्; Schol.: कार्वाण्य इति षष्ठी द्वितीयार्था च्छान्दसी । अस्मद्व्ययकं किमुक्तवान्.

कार्वाण्य (von कार्वा) adj. einem Schimmel ähnlich P. 5, 3, 110.

कार्वाण्य (von कार्वाण्य) n. N. pr. einer Stadt Vid. 163.

कार्वाण्य (von कार्वा) 1) adj. im Ohr befindlich: मत्तम् H. 632. — 2) कार्वाण्य patron. von कार्वा gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. — 3) n. Ohrenschmalz Wilson.

कार्वाण्यविकि patron. von कार्वाण्यविकि P. 2, 4, 58, Vārtt. 3, Sch.

कार्वाण्यविकि patron. von कार्वाण्यविकि gaṇa रेवत्यादि zu P. 4, 1, 146.

कार्वाण्यविकि (von कार्वाण्यविकि) m. ein Brunnen in der Form des Gehörganges Wils.

कार्वाण्यविकि (von कार्वाण्यविकि) adj. f. ई zu Ohrringen geeignet: कार्वाण्यविकि संपादि कार्वाण्यविकिकं मुखम् कार्वाण्यविकिभ्यामवश्यं शोभत इत्यर्थः P. 5, 1, 99, Sch. — Vgl. कार्वाण्यविकि.

कार्वाण्यवस (von कार्वाण्य + वस) n. N. eines Sāman Lāj. 6, 10, 4. 7. 3. 3.

कार्वाण्यवसि von कार्वाण्य P. 4, 2, 80 (in den Scholien fälschlich कार्वाण्यवसि).

कार्वाण्य von कार्वाण्य gaṇa सुतंगमादि zu P. 4, 2, 80.

कार्वाण्य 1) adj. (von कृत्) die Kṛt-Suffixe betreffend, behandelnd P. 4, 3, 66, Sch. — 2) m. patron. von कृत् im comp. कार्वाण्यवसि P. 6, 2, 37. N. pr. eines Sohnes von Dharmānetra Hariv. 1843 (कार्वाण्य Langl.).

कार्वाण्य (von कृत् + यश = यशस्) n. N. eines Sāman Lāj. 7, 3, 11. 10, 13. Verz. d. B. H. 71, 8.

कार्वाण्य adj. von कृत्वाण्य das Zeitalter Kṛta MBh. 1, 3600.

कार्वाण्य patron. von कृत्वाण्य und Bein. Arjūnas, eines Fürsten der Haihaja, der von Paraçurāma erschlagen wurde, Trik. 2, 8, 9. MBh. 3, 141. 11034 (p. 370). fgg. 13, 7187. fgg. 14, 817. fgg. Hariv. 1862. Rājā-Tar. 4, 107. VP. 402. fg. 417. Buāg. P. 9, 23, 24. Verz. d. B. H. No. 437. 1314. fg. Verz. d. Pet. H. No. 47. einer der 8 Kākṛavartin in Bhārata H. 693. 702. LIA. I, Anh. xxvii. कार्वाण्यचरित, कार्वाण्योदय Verz. d. B. H. No. 826.

कार्वाण्य adj. von कृत् + वेश Verz. d. B. H. 71, 8.

कार्वाण्य n. 1) Gold AK. 2, 9, 96. H. 1044. MBh. 13, 4196. Buāg. P. 1, 17, 4. 4, 9, 39. 6, 10, 21. — 2) (als Synonym von Gold; vgl. AK. 2, 4, 2, 58) Stechapfel ÇKDr. Wils. — Offenbar von कृत्वाण्य wegen des schönen Klanges des Goldes (vgl. कर्वाण्य).

कार्वाण्य (von कृतात) m. Wahrsager AK. 2, 8, 1, 14. H. 482. Daçak. 61, 5. = सामुद्रिकज्ञ Vāg. in der N.

कार्वाण्य von कृत् P. 8, 2, 42, Vārtt. 3, Sch. patron. von कृत् Hariv. 1082.

कर्वाण्य (sic) नाम सामगाः ebend.

कार्वाण्य m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 792. — कार्वाण्य vielleicht patron. von कृत्वाण्य.